

قانون تأسیس سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی و اساسنامه آن

مجموعه ۱/۱۱۴۰/۱۳۷۰

فصل اول - کلیات

ماده ۱- بمنظور جمع‌آوری و نگهداری، اداره و فروش کالاهای متروکه دولتی و غیر دولتی و ضبطی و قاچاق قطعیت یافته و کالاهای قاچاق بلاصاحب و صاحب ستوری و همچنین اموال منقول و غیر منقول و حقوق سالی که بر اثر احکام و قراردادهای قضایی مراجع ذیصلاح قضایی و با تصمیمات مراجع صلاحیت‌دار اداری و منتهی به انحاء مختلف از قبیل ضبط، مصادره، استرداد، تسلیک، جریمه و تعزیر مالی، صلح، همه و نیز سایر اموالی که در اجرای اصل چهل و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و سایر قوانین به تملک و یا تصرف دولت درآمده و یا در می‌آید سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی که در این قانون سازمان نامیده می‌شود بصورت شرکت دولتی تشکیل و طبق این قانون و آئین‌نامه‌های آن و مقررات مربوط به شرکت‌های دولتی اداره می‌شود.

ماده ۲- کلیه اموال و حقوق مالی که تحت توفیق یا سرپرستی و یا مدیریت دولتی درآمده و یا به هر نحو به تصرف دولت در می‌آید طبق این قانون در اختیار سازمان قرار می‌گیرد تا در جمع‌آوری و نگهداری و اداره آن اقدام نماید و فروش این قبیل اموال منوط به حکم قضایی یا قانون است.

تبصره - سازمان مجاز است طبق دستورالعملی که به تصویب هیئت مدیره عمومی خود در رسیدن اداره امور اموال موضوع این ماده را، بطور موقت و حداکثر تا سه سال با اعمال نظارت‌های لازم پدیدآورده وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و سرکنترلی دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی قرار دهد.

ماده ۳- اموال مجهول‌الثبات، بلاصاحب (به استثناء اسواال قاچاق بلاصاحب و صاحب متواری)، ارث بلاوارث و اموالی که از باب تخمیس، خروج از ذمه و اجرای اصل چهل و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و دیگر قوانین در اختیار ولی فقیه (حاکم) است یا اذن کلی ایشان در اختیار سازمان قرار می‌گیرد تا بطور جداگانه حسب دستور معظمله در جهت نگهداری، اداره و فروش آنها اقدام نماید. پرداخت هر نوع وجهی از محل عواید حاصل از فروش و نیز هر گونه تصرف در این اموال موقوف به اذن ولی فقیه یا نماینده خاص ایشان در تصرف این اموال خواهد بود.

ماده ۴- سازمان دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی بوده و وابسته به وزارت امور اقتصادی و دارایی می‌باشد.

ماده ۵- مرکز اصلی سازمان تهران است و در صورت لزوم سازمان می‌تواند با تصویب مجمع عمومی در سایر نقاط کشور شعبه و نمایندگی دایر نماید.

ماده ۶- سازمان برای مدت نامحدود تشکیل می‌گردد و انحلال آن فقط به موجب قانون میسر خواهد بود.

ماده ۷- سرمایه اولیه سازمان مبلغ یکصد میلیون (۱۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال می‌باشد که به یک‌هزار سهم با نام یکصد هزار ریالی تقسیم شده است و تماماً متعلق به دولت می‌باشد.

تبصره - آن قسمت از اموال منقول و غیر منقولی که در اختیار مرکز جمع‌آوری و فروش کالاهای متروکه می‌باشد و به تشخیص وزیر امور اقتصادی و دارایی مورد نیاز سازمان خواهد بود به سازمان منتقل و پس از ارزیابی توسط کارشناسان منتخب وزیر امور اقتصادی و دارایی معادل پانزده درصد به سازمان افزوده خواهد شد.

ماده ۸- سازمان مکلف است حداکثر ظرف یکسال از تاریخ تحویل به دست برداشتن اموال موضوع ماده (۱) اقدام نماید. مدت مذکور با تصویب مجمع عمومی تا یکسال دیگر قابل تمدید خواهد بود.

تبصره - امور و اجتنابی که بنا به تشخیص هیأتی مرکب از یک نفر کارشناس منتخب مجمع عمومی، یک نفر کارشناس سازمان، سه نفر فوهندگی کشور و دو نفر از کارکنان کارشناسی سازمان اجرایی زیربط به موجب اصل هشتم و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از نقایس سایر اشخاص و یا دارای رزشده‌ی ویژه بوده و با نشان دهنده شرفی در زمینه‌های مختلف باشد و

همچنین آثار هنری دیگری که جزء نفائس باشد با ذکر مشخصات کامل در هر مورد برای حفظ و نگاهداری به دستگاه اجرایی ذیربط تحویل می‌گردد.
 ماده ۹- سازمان مکلف است وجوه حاصل از فروش اموال موضوع ماده (۱) این قانون را پس از احتساب ۱۰٪ در مورد اموال منقول و ۵٪ در مورد اموال غیر منقول بابت کارمزد فروش، حسب مورد به حسابهای درآمد عمومی کشور واریز نماید، ۱۰٪ و ۵٪ مذکور به حساب تمرکز درآمد سازمان در خزانه منظور خواهد شد.

تبصره - در مورد واریز وجوه حاصل از فروش اموال موضوع ماده (۳) این قانون طبق قسمت اخیر همان ماده عمل خواهد شد.

ماده ۱۰- سازمان مکلف است برای اموال هر شخص حقیقی یا حقوقی که بموجب این قانون در اختیار می‌گیرد حساب معین جداگانه‌ای نگهداری نماید و پس از تعیین تکلیف و قطعیت حکم به نفع دولت سود خالص یا زیان حاصل از اداره و بهره‌برداری هر مورد را در دفاتر سازمان در حسابی تحت عنوان «ذخیره اداره و بهره‌برداری اموال ثبت و در پایان هر سال مالی مانده پسانکار حساب مذکور را به حساب درآمد عمومی کشور واریز نماید.

تبصره ۱- در مورد سود خالص یا زیان حاصل از اموال موضوع ماده (۳) این قانون پس از طی مراحل مذکور در این ماده طبق قسمت اخیر ماده (۳) اقدام خواهد شد.

تبصره ۲- سازمان برای سرپرستی، اداره و بهره‌برداری اموال موضوع این ماده طبق رویه‌های جاری که به تصویب مجمع عمومی سازمان خواهد رسید مستلزم تأمین هزینه‌های عمومی مربوط کارمزد حسابی حسابیه و نه حسابهای مربوط منظور خواهد شد.

فصل دوم - ارکان سازمان

ماده ۱۱- ارکان سازمان بشرح زیر است:

- ۱- مجمع عمومی.
- ۲- هیأت مدیره.
- ۳- مدیر عامل.
- ۴- هیأت عالی نظارت.
- ۵- حسابرس.

مجمع عمومی

ماده ۱۲- اعضاء مجمع عمومی عبارتند از:

- ۱- وزیر امور اقتصادی و دارائی (رئیس مجمع عمومی).
- ۲- وزیر دادگستری.
- ۳- وزیر کشور.
- ۴- رئیس سازمان برنامه و بودجه.
- ۵- دادستان کل کشور.

ماده ۱۳- وظایف مجمع عمومی سازمان عبارتست از:

- ۱- نصب و عزل اعضاء هیئت مدیره و مدیرعامل به ترتیب مقرر در این اساسنامه.
- ۲- تعیین حقوق و مزایای مدیرعامل و اعضاء هیئت مدیره و رئیس و معاون و سایر اعضاء هیئت عالی نظارت.
- ۳- تصویب بودجه و صورتهای مالی و اتخاذ تصمیم نسبت به گزارشهای هیأت مدیره و هیأت عالی نظارت و حسابرس.
- ۴- تصویب تشکیلات سازمان و اتخاذ تصمیم در مورد برنامه‌های سازمان.
- ۵- تصویب آئین‌نامه‌های اداری، مالی و معاملاتی و استخدامی و نیز سایر آئین‌نامه‌های مورد لزوم سازمان یا رعایت مقررات مربوطه به شرکت‌های دولتی.
- ۶- اتخاذ تصمیم در مورد تغییر سرمایه سازمان.
- ۷- اجزه ایجاد شعبه یا نمایندگی.
- ۸- اتخاذ تصمیم راجع به موضوعات دیگری که در ارتباط با وظایف سازمان باشد.

ماده ۱۴- مجمع عمومی سازمان حداقل سالی دو بار به دعوت کتبی رئیس مجمع به منظور اتخاذ تصمیم در مورد صورتهای مالی و بودجه سازمان و سایر وظایف تشکیل می‌شود و علاوه بر این به پیشنهاد هیأت مدیره یا هیأت عالی نظارت و یا یکی از اعضاء مجمع عمومی و یا حسابرس سازمان حداقل یکبار طرف سال روز با دعوت کتبی رئیس مجمع عمومی تشکیل خواهد شد.

هیأت مدیره

ماده ۱۵- هیأت مدیره سازمان از یک نفر رئیس که توسط هیأت مدیره واریز خواهد داشت و یک نفر دبیرمقام و سه عضو دیگر که بطور موقت انتخاب و هیأت مدیره تصدیق می‌گردد، رئیس و قائم مقام، سایر اعضاء هیأت مدیره را

پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و تصویب مجمع عمومی سازمان تعیین و با حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب خواهند شد.

مدت عضویت اعضای هیأت مدیره سازمان سه سال خواهد بود و پس از انقضای این مدت تا تعیین جانشین در سمت مذکور بکار ادامه خواهند داد و انتخاب مجدد آنان نیز بلامانع می باشد.

تبصره - در هیاب مدیرعامل قائم مقام او عهده دار وظایف وی خواهد بود. ماده ۱۶-۱۶ اعضای هیئت مدیره در سمت معاون مدیرعامل انجام وظیفه خواهند کرد.

ماده ۱۷-۱۷ در صورت استعفاء، عزل، بازنشستگی یا فوت هر یک از اعضای هیأت مدیره وزیر امور اقتصادی و دارایی موظف است حداکثر ظرف مدت یکماه جانشین وی را به مجمع عمومی پیشنهاد نماید.

ماده ۱۸-۱۸ جنسیت هیأت مدیره با حضور حداقل سه نفر از اعضای رسمیت خواهند داشت و تصمیمات متخذه با حداقل سه رأی موافق معتبر است و حضور مدیرعامل و یا قائم مقام در جنسیت هیأت مدیره الزامی است.

ماده ۱۹-۱۹ تصمیمات هیأت مدیره در دفتر ثبت و به امضاء اعضاء حاضر در جلسات خواهد رسید. مسوولیت ابلاغ و پیگیری مصوبات هیأت مدیره با مدیرعامل است.

ماده ۲۰- وظایف هیأت مدیره عبارتست از:

۱- بررسی و تأیید و ارائه بودجه سالانه، صورتهای مالی سالانه و گزارش عملکرد سازمان به مجمع عمومی.

۲- بررسی، تأیید و ارائه تشکیلات سازمان به مجمع عمومی.

۳- اتخاذ تصمیم در مورد پیشنهادات صلح و سازش در دعاوی یا رعایت قوانین و مقررات مربوطه.

۴- بررسی و تأیید آئین نامه های اداری، مالی، معاملاتی و استخدامی سازمان و سایر آئین نامه ها و دستورالعملهای مورد نیاز و ارائه آنها به مجمع عمومی.

مدیرعامل

ماده ۲۱- مدیرعامل بالاترین مقام اجرایی سازمان بوده و در حدود قوانین و مقررات مربوطه مسوول اداره امور سازمان می باشد و دارای وظائف زیر است.

۱- اجرای مصوبات مجمع عمومی و هیأت مدیره.

۲- تهیه و پیشنهاد بودجه سالانه به هیأت مدیره.

۳- تهیه صورتهای مالی و گزارش عملکرد سازمان به هیأت عالی نظارت و مجمع عمومی و حسابرس پس از تأیید هیأت مدیره.

۴- تهیه تشکیلات سازمان و ارائه آن به مجمع عمومی پس از تأیید هیأت مدیره.

۵- تهیه و تدوین و ارائه آئین نامه های اداری، مالی، معاملاتی، استخدامی و سایر آئین نامه های مورد نیاز به مجمع عمومی پس از تأیید هیأت مدیره.

۶- تعیین وظایف و اختیارات اجرایی هر یک از اعضای هیأت مدیره در اداره امور سازمان.

۷- نمانندگی سازمان در کلیه مراجع قانونی با حق توکیل و ارجاع به داور و وفق مقررات مربوطه و در موارد لزوم ارائه پیشنهاد صلح و سازش به هیأت مدیره.

۸- دعوت اعضای هیأت مدیره جهت شرکت در جلسات.

تبصره - کتبه اسناد و اوراق مالی و تعهدآور باید به امضاء مدیرعامل یا افراد مجاز از طرف وی و یکی از اعضای هیأت مدیره یا افراد مجاز از طرف او برسد.

هیأت عالی نظارت

ماده ۲۲- هیأت عالی نظارت از یک نفر رئیس و یک نفر معاون و سه نفر دستیار تشکیل می شود. رئیس و معاون با پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و تصویب مجمع عمومی سازمان و دو عضو با انتخاب و معرفی رئیس قوه قضائیه و یک عضو با انتخاب و معرفی رئیس دیوان محاسبات کشور یا حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی برای مدت دو سال منصوب خواهند شد و باید حداکثر یک ماه قبل از انقضای دوره اعضای جدید انتخاب گردند. انتخاب مجدد عضو هیأت عالی نظارت برای یکبار بلامانع است. کلیه اعضای هیئت حضور موظفند، نتایج وظایف خواهند نمود.

ماده ۲۳- وظایف هیأت عالی نظارت عبارتست از:

۱- نظارت مستمر بر عملیات سازمان بمنظور حصول اطمینان از رعایت صرفه و صلاح دولت و اجرای قوانین و مقررات مورد عمل.

۲- معاینه روشهای کار سازمان و حصول اطمینان از کفایت آنها.

۳- بررسی گزارشهای حسابرس سازمان و پیگیری موارد آن.

تبصره - هیأت عالی نظارت مکلف است نتیجه نظارت و رسیدگیها را در صورت لزوم بطور گزارش به هیأت عالی نظارت و سالانه تهیه و به هر یک از اعضاء مجمع عمومی سازمان و رئیس دیوان محاسبات کشور ارائه نماید. علاوه بر آن اعضاء هیأت عالی

مضارت می‌توانند منفرداً و متفقاً گزارشهای لازم از نظارت خود بر سازمان را تهیه و به مقامات مذکور ارائه نمایند.

ماده ۲۴- مدیر عامل مکلف است تسهیلات و امکانات لازم برای انجام وظایف هیأت عالی نظارت را در اختیار هیأت مذکور قرار دهد.

ماده ۲۵- آئین‌نامه چگونگی اجرای وظایف هیأت عالی نظارت بوسیله هیأت تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۲۶- حسابرسی سازمان بعهده سازمان حسابرسی می‌باشد که طبق قوانین و مقررات مربوط عمل خواهد کرد و گزارشات خود را به مجمع عمومی و هیأت عالی نظارت سازمان ارائه خواهد نمود.

فصل سوم- سایر مقررات

ماده ۲۷- سال مالی سازمان از اول فروردین ماه هر سال شروع و در آخر اسفندماه همان سال خاتمه می‌یابد مگر سال اول که شروع آن تاریخ تشکیل سازمان خواهد بود.

ماده ۲۸- موارد پیش‌بینی نشده در این قانون تابع قوانین و مقررات مربوط به شرکتهای دولتی و قانون تجارت خواهد بود.

ماده ۲۹- سازمان موظف است مالیاتهای قانونی نقل و انتضال اموال موضوع این قانون و همچنین حق الثبت معاملات اموال مذکور را از حاصل فروش آنها کسر و به حسابهای مربوطه واریز نماید.

ماده ۳۰- کلمه اعتبارات، تعینات و مطالبات و اموال ناشی از اجرای قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲/۱۲/۲۹ و اصلاحیه آن از جمله مواد (۱۹۱) و (۵۳) و نیز تبصره (۸۲) قانون بودجه سال ۱۳۶۲ کل کشور و قانون جمع آوری و فروش کالای متروکه، قاچاق و ضبطی قضعیته یافته و کالای قاچاق بلااحتساب و صاحب منواری مصوب ۱۳۶۱/۱۱/۱۱ و قانون اصلاح بند (ج) لایحه قانونی راجع به کابینای نیاوران و بعداً یاد و نحوه ارزیابی و نگهداری اموال مربوطه و الحاق (۴) تبصره به آن مصوب ۱۳۶۰/۱۲/۹ و لایحه قانونی راجع به ارزها و طلاآلات و جواهراتی که توسط سازمانهای ذیربط از مسافرین و باقی‌قیمتین به هنگام ورود یا خروج و یا در داخل کشور کشف و ضبط می‌گردد مصوب ۱۳۵۹/۴/۲۵ و اصلاحیه آنها و همچنین بعد از تصویب موضوع تبصره (۳۰) قانون بودجه ۱۳۷۰ کل کشور با رعایت مراتب مقرر در قوانین مذکور و آئین‌نامه‌های مربوطه به سازمان منتقل می‌شود.

تبصره- آن بعد از کارکنان دستگاههای اجرایی که در رابطه با اجرایی قوانین مذکور و اموال موضوع این قانون در دستگاههای مربوطه به کار اشتغال داشته‌اند در صورت درخواست خود و موافقت دستگاه مربوطه به سازمان منتقل میشوند.

ماده ۳۱- کلیه دستگاهها و مراجع قضایی کشور مکلفند وجوه ریالی و ارزی که تحت عنوان قاچاق کشف و یا تحت عنوان جرائم اخذ می‌گردد و همچنین کسبه وجوه ارزی و ریالی که بابت جریمه اجناس قاچاق، احتکار، گرانفروشی، تعزیرات حکومتی و سایر عناوین بتفیع دولت ضبط قطعی شده و یا مشوند را بلافاصله بدون دخل و تصرف تا تعیین تکلیف قطعی از طرف مراجع قضایی به حساب خزانه که به همین منظور افتتاح می‌شود واریز نمایند. همچنین دستگاههای مذکور مکلفند کسبه مسکوکات طلا و نقره و شمش طلا و جواهرات و اموال موضوع این قانون را بلافاصله و بدون دخل و تصرف با تنظیم صورتجلسی که به امضاء دادستان مربوط و رئیس اداره امور اقتصادی و دارایی نامتدگان آنها خواهد رسید به سازمان تحویل دهند.

ماده ۳۲- ضمیمه و مصادره و اسراده اموال، موقوف به تسویه پنجهای ها و وضع مستثنیات دین توسط دادگاه صالح قضائی و تعیین دقیق سهم دولت است. در صورتی که امر تسویه و وضع مستثنیات به نیابت از طرف مراجع قضایی ذیربط برابر احکام مربوط به عهده سازمان مجول گردد، سازمان مکلف است اقدام لازم معمول داشته و در هر مورد گزارش امر را به دادگاه صادر کننده حکم اعلا نماید.

ماده ۳۳- فروش کالاهای متروکه غیر دولتی و قاچاق با احتساب و احتساب میداری باید مستند به حکم حاکم شرع باشد.

ماده ۳۴- وجوه حاصل از فروش کالاهای متروکه غیر دولتی پس از کسر هزینه‌های مربوطه از بهمه حمل، تخلیه، باربری، بارگیری، نگهداری، آزمایش، حقوق گمرکی، سود بارگزاری، مالیات و عوارض متعلقه و کارمرد سازمان در حساب سپرده نگهداری می‌شود تا در صورت مراجعه صاحب کالا براساس اسناد مندرجه به او مسترد گردد.

تبصره- شرکتهای دولتی و سایر اشخاص دولتی می‌توانند این ماده را در حد خود اجرا کنند.

ماده ۳۵- وجوه حاصل از فروش کالاهای قاچاقی قطعیته یافته پس از کسر حق‌الکشف و ۲۰٪ موضوع تبصره (۲) قانون اصلاح ماده (۱۹) قانون مجازات

مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲ و اصلاحیه‌های بعدی آن مصوب ۱۳۶۳/۱۱/۹ مجلس شورای اسلامی به حساب درآمد عمومی واریز می‌گردد.

ماده ۳۶- مدت هجده ماه مندرج در ماده (۵۲) قانون مجازات مرتکبین قاچاق به یکسال تقلیل می‌یابد.

ماده ۳۷- کالا و اجناس از انواع مندرج در ماده (۵۲) قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۵۳/۱۲/۲۹ و ماده ۳۴ قانون گمرکی و تبصره ۲ ماده ۱۰ قانون مجازات اسلامی قبل از ضبط قطعی با رعایت مفاد ماده ۵۲ مذکور قابل فروش می‌باشد.

ماده ۳۸- کلیه دستگاههای اجرایی و مراجع ذیصلاح مکلفند پس از ضبط مواد مخدر و نیز اسلحه و مهمات جنگی و انواع مواد منفجره آنها را بلافاصله بدترتیب و حسب مورد به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح (واحد نظامی محلی) تحویل داده تا تحت نظارت نماینده دادستان محل و نماینده تام‌الاختیار سازمان نگهداری و پس از ضبط قطعی بشرح ذیل بفرش رسانده شود و در صورت لزوم نیز بنا به تشخیص مراجع ذیربط معدوم گردد.

الف- مواد مخدر مورد ساز به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با دریافت وجه آنها تحویل می‌گردد.

ب- اسلحه و مهمات جنگی و انواع مواد منفجره با رعایت مفاد تبصره ماده (۸) این قانون به دریافت وجه آن به وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح تحویل می‌گردد.

ماده ۳۹- سازمان تکلیف است ترتیبی اتخاذ نماید که با اعلام مراجع ذیصلاح قضایی مبنی بر رفع توقیف و استرداد، بلافاصله اموال مربوطه به صاحبش منتردگردد و در صورتی که عین مال به فروش رفته باشد حاصل فروش پس از کسر هزینه‌های موضوع ماده ۳۴ این قانون به صاحبش مسترد شود.

ماده ۴۰- سازمان تکلیف است داروها را با دریافت وجه آنها به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی یا جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران تحویل دهد.

ماده ۴۱- اسلحه‌های شکاری که به سازمان تحویل می‌گردد صرفاً قابل فروش به شخص خاصی است که دارای پروانه حمل اسلحه شکاری از مراجع ذیصلاح می‌باشد.

ماده ۴۲- کالاهائی که توسط وزارتخانه‌های کشاورزی، جهاد سازندگی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و یا سایر مراجع صالحه ذیربط آورده به آفت و یا غیر قابل مصرف یا فاسد تشخیص داده شود با تنظیم صورتجلسه‌ای که به امضاء نماینده دادستان محل و نمایندگان سازمان و دستگاه اجرایی ذیربط خواهد رسید معدوم خواهد شد.

ماده ۴۳- در مواردی که ترخیص یا فروش کالائی به علل بهداشتی، ایمنی یا پیشگیری از تولید غیر سالم مواد دارویی، آرایشی یا غذایی تابع مقررات و شرایط خاص شده باشد فروش آنها موقوف به احراز شرایط مربوط خواهد بود. در غیر اینصورت اینگونه کالاها به شرط نداشتن مصرف تأثیری و یا عدم امکان مرجوع نمودن آن به تشخیص مراجع ذیصلاح مربوطه با نظارت نمایندگان دادستان محل و سازمان معدوم خواهد شد.

تبصره ۱- کلیه وسایل و تجهیزات ضبط و پخش تصویر، صدا و مواد مصرفی آنها، انواع آثار و لوازم هنری از قبیل تابلوهای نقاشی و انواع سازها تحت نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی فروخته خواهد شد.

تبصره ۲- اموال و نایب مشروحه زیر که به تشخیص وزارت اطلاعات جنبه اطلاعاتی و امنیتی دارند در حال دریافت وجه آن به وزارت اطلاعات تحویل می‌گردد:

۱- دستگاههای گیرنده یا فرکانس‌های غیر مجاز که موجب مخدوش شدن یا اختلال در کالبدات مخابرات دستگاههای نظامی و اطلاعاتی و امنیتی خواهد شد.

۲- انواع سلاحها و تجهیزات که بر حسب ظاهر برای شکاری و تیراندازی می‌بوند ولی از نظر فنی به مساحت جامعه نیست و همچنین اسلحه‌های شکاری.

۳- تجهیزات اطلاعاتی مانند میکروفن‌هایی که در امور جاسازی در اشیای مختلف استفاده می‌گردد.

۴- دوربین‌های مخصوص امور جاسوسی.

۵- مواد ذمیائی که در امر جفر مورد استفاده و تبع می‌شوند.

ماده ۴۴- سایر ویرانه‌های اجزای تکلیف‌شده مندرج در مواد ۳۹ تا ۴۱-۳۱-

۳۲-۳۸ و ۳۹- این قانون و حکم تصرف غیرقانونی در وجه و اموال دولتی محسوب می‌شود.